சங்கீதம் 19

1 வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாயவிரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது.

2 பகலுக்குப் பகல் வார்த்தைகளைப் பொழிகிறது, இரவுக்கு இரவு அறிவைத் தெரிவிக்கிறது.

3 அவைகளுக்குப் பேச்சுமில்லை, வார்த்தையுமில்லை, அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை.

4 ஆகிலும் அவைகளின் சத்தம் பூமியெங்கும், அவைகளின் வசனங்கள் பூச்சக்கரத்துக் கடைசிவரைக்கும் செல்லுகிறது; அவைகளில் சூரியனுக்கு ஒரு கூடாரத்தை ஸ்தாபித்தார்.

5 அது தன் மணவறையிலிருந்து புறப்படுகிற மணவாளனைப்போலிருந்து, பராக்கிரமசாலியைப்போல் தன் பாதையில் ஓட மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது.

6 அது வானங்களின் ஒரு முனையிலிருந்து புறப்பட்டு, அவைகளின் மறுமுனைவரைக்கும் சுற்றியோடுகிறது; அதின் காந்திக்கு மறைவானது ஒன்றுமில்லை.

7 கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றதும், ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது; கர்த்தருடைய சாட்சி சத்தியமும், பேதையை ஞானியாக்குகிறதுமாயிருக்கிறது.

8 கர்த்தருடைய நியாயங்கள் செம்மையும், இருதயத்தைச் சந்தோஷிப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது; கர்த்தருடைய கற்பனை தூய்மையும், கண்களைத் தெளிவிக்கிறதுமாயிருக்கிறது.

9 கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பயம் சுத்தமும், என்றைக்கும் நிலைக்கிறதுமாயிருக்கிறது; கர்த்தருடைய நியாயங்கள் உண்மையும், அவைகள் அனைத்தும் நீதியுமாயிருக்கிறது.

10 அவைகள் பொன்னிலும், மிகுந்த பசும்பொன்னிலும் விரும்பப்படத்தக்கதும், தேனிலும் தேன்கூட்டிலிருந்து ஒழுகும் தெளிதேனிலும் மதுரமுள்ளதுமாய் இருக்கிறது.

11 அன்றியும் அவைகளால் உமது அடியேன் எச்சரிக்கப்படுகிறேன்; அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் மிகுந்த பலன் உண்டு.

12 தன் பிழைகளை உணருகிறவன் யார்? மறைவான குற்றங்களுக்கு என்னை நீங்கலாக்கும்.

13 துணிகரமான பாவங்களுக்கு உமது அடியேனை விலக்கிக்காரும், அவைகள் என்னை ஆண்டுகொள்ள ஒட்டாதிரும்; அப்பொழுது நான் உத்தமனாகி, பெரும்பாதகத்துக்கு நீங்கலாயிருப்பேன்.

14 என் கன்மலையும் என் மீட்பருமாகிய கர்த்தாவே, என் வாயின் வார்த்தைகளும், என் இருதயத்தின் தியானமும், உமது சமுகத்தில் பிரீதியாயிருப்பதாக.

அறிமுகம்:

சங்கீதம் 19 தாவீதின் நன்கு அறியப்பட்ட சங்கீதங்களில் ஒன்றாகும். இந்த சங்கீதத்தை தாவீது எழுதிய சூழல் அல்லது சூழ்நிலைகள் பற்றிய எந்த பின்னணி தகவலும் நமக்கு வழங்கப்படவில்லை. இந்த சங்கீதத்தில், தேவன் மனிதகுலத்திற்கு தன்னை வெளிப்படுத்திய இரண்டு வழிகளை தாவீது விவரிக்கிறார். இந்த சங்கீதத்தை நாம் படிக்கும்போது, தேவன் நம்மிடம் பேசிய விதம் குறித்த, தாவீது நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும் அழகான கற்பனையில் மூழ்கிவிடுவோம்.

சங்கீதம் 19 அழகாக எழுதப்பட்டுள்ளது, பல ஆண்டுகளாக பலரால் போற்றப்பட்டு வருகிறது. அதிலிருந்து, பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்றும், அவர் வேதவசனங்கள் மூலம் மனிதகுலத்திற்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்றும் நாம் முடிவு செய்கிறோம்.

சங்கீதம் 19-ஐ தாவீது எழுதினார் என்பது பொதுவான ஒத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, . இருப்பினும், அவர் அதை எழுதியபோது அவரது வாழ்க்கையின் நோக்கம் நிச்சயமற்றது. சிலர், சவுல் அவரைக் கொல்லத் தேடியபோது தாவீது அதை எழுதினார் என்று நினைக்கிறார்கள். மற்றொரு கருத்து என்னவென்றால், அவர் ஒரு இளம் மேய்ப்பனாக இருந்த காலத்தில் இதை எழுதினார்.ஒருவேளை, இரவில் தனது ஆடுகளுடன் இருக்கும்போது, வானத்தின் அழகுகளைப் பார்க்கவும், தேவனின் மகிமையை அறிவிக்கும் வானங்களைப் பற்றி சிந்திக்கவும் அவருக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் கிடைத்திருக்கும்.

இந்த சங்கீதம் மூன்று பிரிவுகளாக உள்ளது. சங்கீதம் 19:1-6 தேவன் இருக்கிறார் என்பதை இயற்கை வெளிப்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் சங்கீதம் 19:7-11- யில் தேவனுடைய கட்டளைகள் அவரை எப்படி பிரியப்படுத்த வேண்டும் என காண்பிக்கின்றன. சங்கீதம் 19:12-14 ஆவிக்குரிய பரிசோதனையின் கருத்தைக் காட்டுகிறது, சங்கீதத்தை இயற்கையில் தேவன், வேதத்தில் தேவன், இதயத்திலும் மனசாட்சியிலும் தேவன் என்றும் கருதலாம். பிரிவுகளைப் பிரிப்பதற்கான மற்றொரு வழி கடவுளின் வேலை, கடவுளின் வார்த்தை மற்றும் கடவுளின் வழி.

A. படைக்கப்பட்ட பொருள்கள் தேவனை வெளிப்படுத்துகின்றன (சங்கீதம் 19:1-6)

a. **“வெளிப்படுத்துகிறது, அறிவிக்கிறது” (வ 1,2)** – ஒருவேளை இந்த சங்கீதம் தாவீது ராஜாவாக மாறுவதற்கு முன்பாக, இளம் மேய்ப்பனாக இருக்கும் போது பாடப்பட்டதாக இருக்குமானால், இது தாவீது இரவில் வானத்தை பார்க்கும் போது, நட்சந்திரங்களை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் போது, அதின் அழகை பார்க்கும் போது, இல்லையென்றால் சூரியனின் வல்லமையை பார்க்கும் போது தாவீது தேவனின் மகிமை பார்த்திருக்க வேண்டும்.

   i. **வானங்கள் தேவனின் மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது** - தேவனுடைய மகிமையைக் காண நாம் நம் பார்வையை மேல்நோக்கி செலுத்த

வேண்டும் என்று தாவீது நமக்குச் சொல்கிறார். பகலில் நாம் நீல வானத்தையும், பல்வேறு வடிவங்கள், மற்றும் அளவுகளில் நகரும் மேகங்களையும், மிகவும் பிரகாசமாக எரியும் சூரியனையும் காண்கிறோம். இரவில் நமது சூரிய மண்டலத்திற்குள் நட்சத்திரங்கள், சந்திரன் மற்றும் அவ்வப்போது கிரகங்களைக் காண்கிறோம். பிரபஞ்சம் மிகப்பெரியது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அது முடிவற்றதா என்று யோசித்து வருகிறோம். விண்வெளிக்கும் அதன் மகத்துவத்தைப் பற்றிய நமது ஆய்வுக்கும் நாம் ஒரு முடிவைக் காணவில்லை. படைப்பின் மூலம் தேவனின் பேச்சு தொடர்ச்சியானது என்பதைக் கவனியுங்கள். பகலுக்குப் பகலாகவும், இரவுக்குப் பகலாகவும் கடவுள் தனது மகிமையையும் அறிவையும் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார். படைப்பு தேவனின் எல்லையற்ற அறிவை நமக்கு காட்டுகிறது. தேவன் படைத்த இத்தகைய சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளை யார் கொண்டு வர முடியும்? உதாரணமாக, தாவரங்களும் மரங்களும் நாம் சுவாசிக்க ஆக்ஸிஜனை உற்பத்தி செய்கின்றன. நாம் சுவாசிக்கும்போது, தாவரங்களும் மரங்களும் சுவாசிப்பது கார்பன் டை ஆக்சைடை உற்பத்தி செய்கிறோம். பிரபஞ்சம் இணைந்து வாழ்வதற்காக தேவன் இந்த உலகில் உருவாக்கிய பல உறவுகள் உள்ளன. தேவன் இந்த உலகத்தை தன்னிறைவு பெற்றதாக ஆக்கியுள்ளார், படைக்கப்பட்ட பொருள்கள் தேவனின் மகத்தான மகிமை, அறிவு மற்றும் சக்தியைக் காட்டுகிறது.

ii. “வானங்கள்" என்பதன் அர்த்தம் என்ன? புதிய ஏற்பாட்டில் (II கொரிந்தியர் 12:1-2), பவுல் "மூன்றாம் வானத்திற்கு" எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதைப் பற்றிப் பேசினார். இந்தக் கூற்று முதல் மற்றும் இரண்டாவது வானம் இருப்பதைக் குறிக்கிறது. முதலாவது வளிமண்டலத்திற்குள் (ஆகாய விரிவு) உள்ள பகுதியைக் குறிக்கிறதுஆதி 1:20; இரண்டாவது, கோள்கள் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் இருக்கும் பகுதியைக் குறிக்கிறது(ஆதி 1:14-17) , அதாவது, விண்வெளி; மூன்றாவது தேவனின் வசிப்பிடம் (2 கொரி 12:2). இங்கு சொல்லப்பட்ட வானம் தேவனின் மகிமையை அறிவிக்கும் வானங்கள் முதல் மற்றும் இரண்டாவது வானங்களைக் குறிக்கின்றன என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

b. இந்த சங்கீதம் 19, ஒன்று முதல் ஆறு வரை யிலான வசனத்தில் தாவீது

i. வானங்கள்
ii. ஆகாய விரிவு
iii. பகல்
iv. இரவு
v. சூரியன் போன்றவற்றை பயன்படுத்தி இதன் மூலமாய் தேவனின் மகிமை நமக்கு காண்பிக்கிறார்.

vi. தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது தான், இதில் முக்கிய செய்தியாக இருக்கிறது. ஒருவர் தேவன் இல்லை எனவும், இவை அனைத்தும் தானாக வந்தது எனவும் கூற முடியாது. படைக்கப்பட்ட பொருள்கள் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை காண்பிக்கிறது. ரோமர் 1:19,20. தேவனை எல்லவற்றையும் உருவாக்கியவராயிருக்கிறார். (எசா 44:24; எபிரெயர் 3:4) "பெருவெடிப்பு (Big Bang) இந்த உலகம் எப்படி உருவனது என்பதன் கோட்பாடு " இந்த கோட்பாட்டின் மகிமையை ஒருவர் ஆச்சரியத்துடன் அறிவிப்பாரா? இந்தக் கோட்பாடு, மிக அதிக அடர்த்தி மற்றும் வெப்பநிலை கொண்ட ஒரு ஒற்றைப் புள்ளியின் வன்முறை விரிவாக்கத்திலிருந்து அனைத்தும் உருவானதாகக் கூறுகிறது. இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, அனைத்தும் தற்செயலாகவே உருவானது, படைப்பாளர் இல்லை, அதாவது, ஏதோ ஒன்று இல்லாத இடத்திலிருந்து ஏதோ ஒன்று வந்தது! தேவன் இல்லை என கூறுபவன் மதிகெட்டவன். (சங்கீதம் 14:1) பதினாறு மற்றும் பதினேழு நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த சர் ஐசக் நியூட்டன், எல்லா காலத்திலும் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க விஞ்ஞானிகளில் ஒருவராக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளார், மேலும் அவர் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவராகவும் இருந்தார். இந்தக் கதையில், அவருக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நாத்திக நண்பர் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சர் ஐசக், கடவுள் இருக்கிறார் என்றும், பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார் என்றும் தனது நண்பரை நம்ப வைக்க ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார். ஒரு நாள், அவர் ஒரு தச்சுக் கடைக்குச் சென்று, நமது சூரிய மண்டலத்தின் மாதிரியை உருவாக்குமாறு உரிமையாளரிடம் கேட்டார். இந்த மாதிரி அளவிடப்பட்டு, சிக்கலான வண்ணம் தீட்டப்பட்டு, உண்மையான சூரிய மண்டலத்தை முடிந்தவரை நெருக்கமாக ஒத்திருக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல வாரங்களுக்குப் பிறகு, சர் ஐசக் அந்த மாதிரியை எடுத்து, அதற்கான விலையை செலுத்தி, தனது வீட்டில் ஒரு மேஜையின் மையத்தில் வைத்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, அவரது நாத்திக நண்பர் ஒரு வருகைக்காக வந்தார். அந்த நண்பர் டாக்டர் நியூட்டனின் வீட்டிற்கு வந்தபோது, சூரிய மண்டலத்தின் மாதிரி அவரது கண்ணில் பட்டது, மேலும் அவர் சர் ஐசக்கிடம் அந்த மாதிரியை இன்னும் நெருக்கமாகப் பார்க்க முடியுமா என்று கேட்டார். நிச்சயமாக, சர் ஐசக்கின் விஷயத்தில் அது நன்றாக இருந்தது. நாத்திகர் மாதிரியை ஆய்வு செய்தபோது, பல்வேறு துண்டுகளின் நேர்த்தியான கைவினைத்திறன் மற்றும் அழகைக் கண்டு அவர் பிரமித்துப் போனார். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, நாத்திக நண்பர் டாக்டர் நியூட்டனிடம் இந்த அற்புதமான சூரிய மண்டல மாதிரியை யார் வடிவமைத்தார் என்று கேட்டார். சர் ஐசக் உடனடியாக யாரும் மாதிரியை உருவாக்கவில்லை என்று பதிலளித்தார்; அது தற்செயலாக

அவரது மேஜையில் தோன்றியது. குழப்பமடைந்த நண்பர் கேள்வியை மீண்டும் கூறினார், ஆனாலும் நியூட்டன் பிடிவாதமாக தனது பதிலில் ஒட்டிக்கொண்டார், அந்த மாதிரி "மெல்லிய காற்றிலிருந்து" தோன்றியது போல. இறுதியாக, நண்பர் வருத்தமடைந்தார், அந்த நேரத்தில்தான் சர் ஐசக் தனது பதிலின் நோக்கத்தை விளக்கினார். சூரிய மண்டலத்தின் இந்தப் பச்சையான பிரதி 'தற்செயலாக நடந்தது' என்று தனது நண்பரை நம்ப வைக்க முடியவில்லை என்றால், உண்மையான சூரிய குடும்பம், அதன் அனைத்து சிக்கலான தன்மை மற்றும் வடிவமைப்புடன், காலம் மற்றும் தற்செயலாகத் தோன்றியிருக்க முடியும் என்று அந்த நண்பர் எப்படி நம்ப முடியும்?

B. தேவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்தும் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை நமக்கு காண்பிக்கிறது என்பதோடு அவர் மகா பெரியவர் என்பதையும் அவரின் மகிமையும் நமக்கு காண்பிக்கிறது, தேவன் இல்லை என ஒருவரால் சொல்ல முடியாது. ரோமர் 1: 19,20

19 தேவனைக்குறித்து அறியப்படுவது அவர்களுக்குள்ளே வெளிப்பட்டிருக்கிறது; தேவனே அதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

20 எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானதுமுதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்; ஆதலால் அவர்கள் போக்குச்சொல்ல இடமில்லை.

C. தேவனுடைய கட்டளைகள் தேவனைப்பிரியப்படுத்துவது எப்படி என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. (19:7-11) தேவன் தம்மை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்திய இரண்டாவது வழி, தம்முடைய எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் மூலமாகும். தேவன், வேதவசனங்கள் மூலம், தம்மைப் பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ளும்படி, தாம் யார் என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறார். தேவனின் கட்டளைகள் ஆறு வெவ்வேறு குணாதிசயங்களுடன் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆறு குணாதிசயங்களுடன், தேவனின் வார்த்தை நிறைவேற்றம் ஆறு செயல்களையும் தாவீது விவரிக்கிறார். இந்தப் பகுதியில், தேவனின் வார்த்தையின் மூலம் விவரிக்கப்பட்டுள்ள கர்த்தரின் வல்லமையைக் காண்போம். தேவனின் வார்த்தை நம் வாழ்வில் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை காண்போம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

a. “கர்த்தருடைய வேதம்” (வ 7 – 10) –

   i. குறைவற்றது
   ii. ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறது
   iii. சத்தியம்

iv. பேதையை ஞானியாக்குகிறது

b. “கர்த்தருடைய நியாயங்கள்” (வ 8, 9)

i. செம்மையானவைகள்

ii. இருதயத்தை சந்தோஷிப்பிக்கிறது

iii. உண்மையுள்ளவை

iv. நீதியுள்ளவை

c. கர்த்தருடைய கற்பனை (வ 9)

i. துய்மையானது

ii. கண்களை தெளிவிக்கிறது.

d. கர்த்தருக்கு பயப்படுகிற பயம் (வ 9)

i. சுத்தம்

ii. நிலைக்கிறது.

D. முக்கியமான செய்தி என்னவென்றால், தேவன் தம்மை இரண்டு வழிகளில் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். ஒன்று படைக்கபட்ட பொருள்களின் மூலமாய், இரண்டாவது அவருடைய வேதத்தின் மூலமாய்.

“எச்சரிக்கப்படுகிறேன் , கைக்கொள்ளுகிறதினால் மிகுந்த பலனுண்டு” (வ 11) - தேவனுடைய வார்த்தைளை கைக்கொள்வதினால் பலன் எப்படிப்பட்டது என்பதை மேலே உள்ள வசனங்களில் தாவீது கூறியிருக்கிறார். சங்கீதம் 19:11a-ல், இரண்டாவது பகுதியின் இறுதியில் (சங்கீதம் 19:7-11), தேவன் இருக்கிறதற்கு இரண்டு ஆதாரங்களை பெற்ற பின்பு, அவர் தன்னை தேவனின் அடியேன் அல்லது அடிமை என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த அறிக்கை ஒரு மனிதனுக்கும் அவரது சக்திவாய்ந்த படைப்பாளருக்கும் உள்ள சரியான உறவை விவரிக்கிறது.நாம் தேவன் ஊழியர்களாய் இருக்கிறோம். மேலும், சங்கீதம் 19:11-ன் முதல் பகுதியை "எச்சரிக்கை" என்றும், இரண்டாவது பகுதியை " பலன்" என்றும் அழைக்கலாம். தேவனுடைய வார்த்தை நம்மை சரியானதை செய்வதற்கு, தவறை பின்பற்றாமல் இருப்பதற்கும் நம்மை எச்சரிக்கிறது (கொலோ 2:8). மற்றும் தேவனுடைய வாரத்தையின் படி நடப்பதால் ஒரு மனிதர் ஆசிர்வதிக்கப்படுகிறார். யாக் 1:25 “சுயாதீனப்பிரமாணமாகிய பூரணப்பிரமாணத்தை உற்றுப்பார்த்து, அதிலே நிலைத்திருக்கிறவனே கேட்கிறதை மறக்கிறவனாயிராமல், அதற்கேற்ற கிரியை செய்கிறவனாயிருந்து, தன் செய்கையில் பாக்கியவானாயிருப்பான்”.

E. தேவனைப்பிரியப்படுத்த சுய பரிசோதனை (19:11-14)

a. இந்த பகுதியில் தாவீது தன்னை குறித்து தேவனிடம் ஜெபம் செய்கிறான். தேவன் இருக்கிறார் என்பதையும், அவர் மகா பெரியவராய் இருக்கிறார் என்பதையும், அவருடைய வார்த்தையின் வல்லமையையும் தெரிந்துக்கொண்ட தாவீது தன்னுடைய வாழ்க்கையில் தேவனுக்கு பிரியமானதை செய்ய நினைத்ததோடு, தேவனுக்கு விரோதமாய் இருக்கிற பாவத்தை வெறுக்க கூடியவனாக இருந்தான்.

b. பாவம் என்பது நம்மையும் தேவனையும் பிரிக்க கூடியதாக இருப்பதோடு, நம்மையும் தேவனையும் எதிரிகளாய் மாற்றுகிறது. எசா 59:1,2; கொலோ 1:21). தேவனால் படைக்கப்பட்ட நாம் அவரை பிரியப்படுத்துவதே நம்முடைய நோக்கமாய் இருக்கிறது என்பதையும், நம்முடைய வார்த்தைகள் முதல் இருதயத்தின் எண்ணங்கள் வரை அவரைப்பிரியப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். தாவீது தேவனை தனது மீட்பர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பழைய ஏற்பாடு பொதுவாக தேவனை தனது மக்களின் "மீட்பர்" என்று குறிப்பிடுகிறது. தேவன் தனது மக்களை பாவம், மரணம் மற்றும் ஆபத்திலிருந்து மீட்டார். தாவீது தேவனை தனது மீட்பர் என்று குறிப்பிட்டபோது, பாவத்தின் இறுதி ஆபத்திலிருந்து மனிதகுலத்தை மீட்பதற்கு செலுத்த வேண்டிய பெரிய விலையை அவர் புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். அந்த விலை மனிதகுலத்தின் பாவங்களுக்காக மரிக்கவிருந்த தேவ குமாரனின் (இயேசுவின்) இரத்தமாகும். எபேசியர் 1:7 ச **"அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படி, அவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவ மன்னிப்பு என்ற மீட்பு அவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது."**

இந்த சங்கீதம் நமக்கு கொடுக்கும் நம்பிக்கை:

நம்முடைய வடிவமைப்பாளரை பிரியப்படுத்துவதே, நம்மை நம்முடைய வாழ்க்கையும் அரத்தமுள்ளதாக மாற்றும். அவரே நம்முடைய கன்மலையும், மீட்பரும்.

நாம் செல்ல வேண்டிய வழியைக் தேவன் நமக்கு காண்பித்திருக்கிறார் மற்றும் தம்முடைய சித்தத்தையும் கட்டளைகள் மூலமாய் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்போது நாம் ஒவ்வொருவரும் கீழ்ப்படிய வேண்டிய நேரம் இது.